

Isten bevon bennünket is a szent fogantatás felettébb nagy misztériumába

2022. karácsony I. napi prédikáció Demeter József lelkipásztor vázlata alapján; írta Faust Gyula

Ige: Jézus Krisztus születése így történt: Mária, az ő anyja eljegyeztetett Józseffel, de mielőtt egybekeltek volna, viselős lett a Szentlélektől. József pedig, az ő férje igaz ember volt, és nem is akarta megbélyegezni feleségét, el akarta tehát titkon bocsátani. Amíg ezen tűnődött, íme, az Úr angyala álomban megjelent neki, és ezt mondta: József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni Máriát, a feleségedet, mert ami benne fogantatott, az a Szentlélektől van. Fiat szül, és nevezd őt Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneiből. Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által, aki így szólt:

Íme, a szűz fogan méhében, és fiat szül, akinek a neve Immánuel, amely azt jelenti: Velünk az Isten.

József pedig felserkent álmából, és úgy cselekedett, amint az Úr angyala parancsolta neki: magához vette feleségét, de nem ismerte őt, amíg Mária meg nem szülte elsőszülött fiát. És Jézusnak nevezte őt. Máté 1: 18 – 25.

Mennyei Atyán azt szeretné, ha azt a napot, amelyen Urunk Jézus földünkre megszületett, lélekben itt újra átéljük és ünneppé szenteljük. Tudjuk viszont azt, hogy a világ erről másképpen gondolkodik, s így hatalmas szellemi akadályokat állít elénk. Nemcsak nálunk, hanem Európa egészében és a világon mindenütt már rég nem úgy tekintenek karácsonyra, mint az Isten váltságát beteljesítő Isten Fia születésnapjára, a próféciák beteljesülésére. A mai világ lelkiülete, teljes szemlélete, felfogása és az, ahogyan a maga valóságában létezik és működik, az bizony nem hasonlítható a krisztusi szemlélethez, sőt egyenesen összeegyeztethetetlen az igaz karácsony gondolatával.

Karácsonyt a szeretet, a család, a békesség ünnepeként mondják, és ez még nem is volna baj, ha ott volna a legelső helyen az, akiért van a család, aki a béke maga és szeretet forrása: Jézus Krisztus.

Most egy olyan vonását ragadnám meg az ünnepnek, ami nem skatulyázható be sem a szeretet, sem a békesség vagy a családi meghitt hangulat dobozába, mert – ahogyan azt az Igéből József történetén keresztül hallhattátok, - elüt mindezekről.

Hogyan készült a születendő Krisztusnak leendő apja az Isten testet öltésnek” nevezett üdvözítő tettének fogadására?

Máriáról már sokat hallottunk, tudjuk, hogy ő miképpen válaszolt az Úr angyalának, ezt mondta:

- „Legyen nekem a te beszédet szerint!”

József alakja karácsonyi személye, még különösebb, még titokzatosabb. A Dávid fia József egyetlen szóval sem szólal meg, ő csak hallgat és figyel, vívódik, tusakodik majd dönt és cselekszik. Megcselekedte mindazt, amit az Urral való közöségében meglátott, megismert és megértett. József nemcsak Márián, az ő jegyesén keresztül hallgatott az angyalra, mert ez kezdetben egyáltalán nem ment neki, hanem lelki tusájában közvetlenül is az Isten elé állt. Ameddig csak szerelmes jegyese, Mária mondta neki azt, amit az angyal mondott, nem hitt, sőt titokban el akarta bocsátani áldott állapotban lévő jegyesét, akit szeretett.

Isten megkönyörült rajta és Gabriel angyal közvetlenül beszélt vele és hitelesítette Máriát, elvéve ezzel József minden félelmét, sötét és felzaklatott gondolatát.

Ma a Dávid fia Józsefen keresztül szól hozzánk az Isten üzenete.

A kerettörténet ismert. Mária a József jegyese volt. Kétezer évvel ezelőtt a jegyesség teljesen nyilvános volt. Szent és komoly dolog volt az a jegyesség, szinte már férjnek és feleségnek számítottak azzal a különbséggel, hogy a szerelemben nem válhattak egy testté csak a

házasságkötés után. Nagy botránynak számított tehát, ha a házasság előtt a jegyes menyasszony hasa elkezdett kerekedni. Máriával pedig pontosan ez történt. Már harmadik hónapos kismama volt, amikor Erzsébet rokonától haza térve elújságolta jegyes vőlegényének Erzsébet és Zakariás történetét, Gábiel arkangyal látogatását, az angyal neki mondott felfoghatatlan üzenetét és azt, hogy minden az Isten beszéde szerint meg is történt. József ezt a Máriát, noha kifogástalan volt az iránta való hűsége és szeretete még sem tudta befogadni, hiába hallotta általa szóról szóra az angyali üzenetet, a neki közvetített isteni akaratot és fenséges tettet. Több volt az annál, hogy József segítség nélkül el tudta volna fogadni és hordozni.

József igen súlyos döntési válságba került, feloldhatatlan ellenmondásba önmagával. A törvény alá vetett önmagán keresztül, hazugnak és hűtlennek látta a jegyesét, akit az angyal, - a próféciákkal egybehangzóan – a *boldog és kegyelembefogadott* névvel tisztelt meg.

A „szűz fogan méhében és szül Fiat” prófécia ebben a válságban gúny és trágárság, vagy ítélet és harag tárgyává lett Józsefben, mert számára csak a paráznság tétével volt értelmezhető az *áldott* állapot.

Az Úr angyalának kellett Józsefben félreállítania azt a nagy akadályt, ami megkötözte József gondolatvilágát, képzelőerejét, és az Igére támaszkodó hitét, bizalmát. Józsefnek látnia, éreznie kellett azt a beteljesedett Igét, amely jegyese, Mária szűz méhében lett kézzelfogható valósággá. Ugyanakkor döntenie is kellett a törvény szemüvegén keresztül látható bűn mozgatta emberi gyarlóság és a próféták által meghirdetett Isten evangéliuma valósága között. Segítség nélkül József csak rosszul volt képes dönteni. Ebben a rossz döntésében azt választotta, hogy titokban bocsátja el megesett jegesét. Igaz emberi igazsága és irgalmassága a mérföldkönek csak erre a kétségbejítő bánatba rekesztő határra terjedt ki, az ezen felüli mérföld számára teljesen láthatatlan volt.¹

Istennek be kellett vonnia Józsefet a hit által a titokzatos és szent fogantatásba! Csak így vállhatott egy testté szeretett jegyesével, Máriával a szent házasságban. Az lett számára az a bizonyos mérföld feletti mérföld, ahol Szentlélek erejével járták együtt az útjukat.

József alaphelyzete ebben a történetben az, hogy életeket veszélyeztető nagy egzisztenciális baj van, mit tegyen ő ebben az állapotban? Miként vagyunk benne mi ebben a krízisben, amely nem egy ember válsága, hanem a világ egésznek a krízise, s benne pedig a te személyes válságod is.

Mit válaszol erre a krízisre az Úr angyala?

- József, Dávidnak fia, ne félj (...)!²

Amiképpen akkor úgy ma is, Isten ígérete, prófétai szó beteljesülése az oka a mostani félelmednek. Torz tükörben látod a beteljesedett valóságot, mert attól félsz, aminek örülnöd kellene.

- Örülj, kegyelembe fogadott! Az Úr van veled, hogy te áldott légy az emberek között!
Luk 1:28.

Ki lehet ma ilyen (áldott) József³ (megsokasító) és ki lehet a Dávid fia? Dávid fia az, aki farkaszemet néz a benne medveként, oroszlánként vagy Góliátként viselkedő félelmeivel és a hittel fogatott Ige kardjával levágja a félelem óriásainak a fejét.

---

¹ És aki téged egy mérföldútra kényszerít, menj el vele kettőre. Máté 5:41.

² *Dávidnak fia, ne félj* magadhoz venni Máriát, a te feleségedet, mert ami benne fogantatott, a Szent Lélektől van az. Máté 1:20.

³ יְהוֹשֻׁעַ (jósép) József = 'még adni fog', 'megsokasít' 1) Jákob és Ráhel idősebb fia 2) a 12 kém egyikének, Jigálnak apja, Issakhár törzsének képviselője 3) Aszáf fia 4) pap Nehemiás idejében 5) férfi, aki Ezsdrás idején elbocsátotta idegen feleségét

Megsokasító József pedig az, aki mindent elkövet a testvérében élő Jézus Krisztus megoltalmazásáért, vagyis a testvére életét drágábbnak tartja a sajátjánál.

A „ne félj!” azt is jelenti, hogy ne félj ilyen Józseffé és Dávid fiává lenni, sőt félj nem az lenni! József karácsonyában lenni tehát azt jelenti, hogy Krisztus hangját követve az Ő „ne félj!” parancsában jársz miközben farkasszemet nézel a félelmeiddel.

2022 karácsonyán Krisztus hozzánk szóló üzenete a bennünket gúzsba kötő egzisztenciális félelmeinkben szólít meg. Ma ez a félelem a ráció elképesztő hadait felsorakoztatva azt tanácsolja, hogy egyáltalán nem tanácsos keresztyének, azaz Krisztus-követőnek lenni. Napjainkban az dönt jól, aki keresztyénségét titokban, vagy szípközvetve *coming out*⁴-olva elbocsátja, eldobja magától és elhatárolódik tőle, vagyis Krisztus nélküli identitást, Isten nélküli önazonosságot választ magának. Az angyallal találkozott József nem akart az Isten Fia Jézus Krisztussal áldott állapotban lévő Mária nélküli identitást, számára csat egyetlen-egy identitás létezett a názáreti Máriával egy testté váló József, a férfit és asszonnyá teremtett új ember identitása!

József áldott jegyese, Mária magához fogadásával megértette és kifejezte az Immánuel, vagyis „Velünk az Isten” kinyilatkoztatás lényegét. Isten a magunkhoz fogadott Krisztus által van velünk! Ennek ellenkezője az, hogy amikor valaki titokban elbocsátja magától Krisztus Jézust, a Jézustól így megváló ember ajkán hazugság az, hogy „velem az Isten!” Tegyük eleget az apostol felszólításának:

- „Kísértsétek meg magatokat, ha a hitben vagytok-e, magatokat próbáljátok meg! Avagy nem ismeritek-e magatokat, hogy a Jézus Krisztus bennetek van? Kivévén, ha méltatlanok vagytok!” 2Kor 13:5.

Ugyancsak Pál apostol mondja, hogy ha Isten velünk kicsoda ellenünk? Ezt követően a félelem nélküli legcsodálatosabb hitvallást tárja elénk Pál:

„Ha Isten velünk, ki ellenünk? Aki az ő tulajdon Fiát nem kímélte, hanem őt mindnyájunkért odaadta, hogyan ajándékozna nekünk mindent vele együtt? (...) Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmasságok, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakíthat el minket Isten szeretetétől, amely Jézus Krisztusban, a mi Urunkban van.” Róma 8: 31 – 32; 38 – 39.

Így zárjátok ma szívetekben a velünk az Isten jelentéssel bíró Immánuel nevet. Ha tehát nem félsz így magadhoz venni Jézust, akkor befogadod őt és teljesen megváltoztatja a te életedet, hasonlóan ahhoz, ahogyan József és Mária életét változtatta meg. Krisztus Urunk azért jött a világunkba, hogy olyan közelségben legyen velünk, veled és velem, amilyen közelségben az egy testté váló férfi és nő lehet a szerelemben; olyan közelségben, amilyen a Mária testén belül volt Jézus Máriához, sőt még annál is közelebb! Ámen.

---

⁴ A „coming out” angol kifejezés ([ejtsd](#) [kʌmɪŋ aʊt]) szó szerint „kijövetel”-t, „előjövés”-t, előbújást jelent (ti. a rejtőzködésből). A „coming out” napjainkban arra utal, amikor valaki elmondja egy másik embernek, vagy nyilvánosan felvállalja, hogy [leszbikus](#), [meleg](#), [biszexuális](#), [transznemű](#) (LMBT).

Önmagunk megpróbálása, avagy közelharc a halállal a Krisztus segítségével

Úrvacsorai beszéd 2022 karácsonyán, írta Faust Gyula

Dávid fia, az igaz és istenfélő József lelki tusájáról és küzdelméről hallottunk. Józsefnek meg kellett küzdenie Mária befogadásáért. Vajon csak Máriát fogadta be ő, vagy az Isten Fia Jézust is, aki egy test volt Máriával, hiszen ő már három hónapos kisdedként volt szűz méhének a lakója?

József ősatyjának, Dávidnak a medvével és az oroszlánnal kellett megküzdenie, majd a közel négy méter magas Góliáttal, az óriás filiszteus harcossal. Azt követően az életére törő Saul király kommandósaival küzdött meg, királyként pedig az országát és népét fenyegető ellenségeinek hadaival és seregeivel. Tudjátok-e, hogy imádkozott ez a Dávid az élet és halál mezsgyéjén állva? Így:

Csak Isten válthatja ki lelkemet a Seol kezéből, mikor [az] megragad engem. Szela. Zsolt 49:16.
„Ne légy messze tőlem, mert közel a nyomorúság, és nincs, aki segítsen.

Tulkok sokasága kerített be engem, körülfogtak engem Básán bikái.

Feltátották rám szájukat, mint a ragadozó és ordító oroszlán.

Mint a víz, úgy kiöntettem; csontjaim mind széthullottak; szívem olyan lett, mint a viasz, megolvadt belső részeim között.

Erőm kiszáradt, mint cserép, nyelvem ínyemhez tapadt, és a halál porába fektetsz engemet.

Mert ebek vettek körül engem, a gonoszok serege körülfogott; átlukasztották kezeimet és lábaimat.

Megszámlálhatnám minden csontomat, ők pedig csak néznek [s] bámulnak rám.

Megosztoznak ruháimon, és köntösömrre sorsot vetnek.

De te, Uram, ne légy messze tőlem; én erősségem, siess segítségemre. Szabadítsd meg lelkemet a kardtól, s az én egyetlenemet a kutyák körmeiből.

Ments meg engem az oroszlán torkából, és a bivalyok szarvai közül hallgass meg engem.

Hadd hirdessem nevedet atyámfiainak, és dicsérjelek téged a gyülekezetben.

Ti, akik féltitek az Urat, dicsérjétek őt! Jákób minden [זֶרַח (zera')] ivadékai dicsőítsétek őt, és féljétek őt Izrael minden [זֶרַח (zera')] magzata!” Zsolt 22:12 – 24.

Vajon kinek volt könnyebb a küzdelme, a Dávidé vagy a Dávid fia Józsefé, aki beletartozott Jákób minden magzata közé? Kinek volt könnyebb befogadni az örökkévaló Urat, Dávidnak, vagy Józsefnek, és ha nekik meg kellett küzdeniük az áldásért⁵, az Úr befogadásért és a halál fölé kerekedő életért, akkor nekünk vajon küzdelem nélkül kell befogadnunk és magunkhoz

---

⁵ Küzdött az anyjával és legyőzte; sirt és könyörgött neki. Béthelben találta meg őt, és ott beszélt velünk. Hós 12:4. Jákób pedig egyedül maradt, és tusakodott vele egy **יִשׂ** ('iš) férfiú, egész a hajnal feljöveteleig. Aki, mikor látta, hogy nem vehet rajta erőt, megérintette a csípője forgócsontját, és Jákób csípőjének a forgócsontja kiment a helyéből a vele való tusakodás közben. És mondta: Bocsáss el engem, mert feljött a hajnal. Jákób ezt felelte: Nem bocsátlak el, míg meg nem áldasz engem. Ekkor azt mondta neki: Mi a neved? Ő így felelt: Jákób. Erre azt mondta: Nem Jákóbnak hívnak ezután, hanem Izraelnek, mert küzdöttél Istennel és emberekkel, és győztél. 1Mózes 32: 24 – 28. Az **יִשׂ** ('iš) 1) férfi, hímnemű ember 2) férj 3) ember (általános értelemben) 4) kifejezésként: egyik ... másik, ez is ... az is (pl. „ezen és azon az emberen is számon kérem” – **1Mózes 9:5**) 5) ki-ki, mindenki, mindegyik, minden egyes, valaki Etimológia: hímnemű főnév (nomen masculinum) egyesek szerint a H605-ből, mások szerint egy, a bibliai héberben csak származékszavak képzéséhez használt gyökből (**יִשׂ**), melynek rokon nyelvi (asszír) jelentése: 'erősnek lenni'. Ejtsd: is. Ez a férfiként fordított kifejezést Hóseás **מְלֹאֲךָ** (malə'ák) angyalnak mondja! A **מְלֹאֲךָ** (malə'ák) 1) küldönc, futár, küldött, hírvivő, hírnök 2) angyal (ti. Isten üzenetének kézbesítője) 3) teofánia angyala (ti. az Úr Angyala) Etimológia: hímnemű főnév (nomen masculinum) egy, a bibliai héberben csak származékszavak képzéséhez használatos gyökből (**מֵלַךְ**), melynek rokon nyelvi (arab, etióp) jelentése: 'küld', 'elküld', 'hírnök', 'szolgál'. Ejtsd: maláh.

vennünk Jézust? Bizony nem! Isten, Krisztus Jézusban bennünket is az Istennel megküzdő Jákobnak magzataivá tett, így nekünk is pontosan úgy kell megküzdennünk az Isten Fia Jézus magunkhoz fogadásával, ahogyan a szenvedés órájában Jézus maga tette, amikor ezt mondta:

- „Atyám! ha lehetséges, múljék el tőlem e pohár; mindazáltal ne úgy legyen amint én akarom, hanem amint te.” Máté 26:39. A legutolsó kiáltásában pedig így könyörgött:
- Atyám, a te kezeidbe [teszem le] az én lelkemet! Luk 23:46.

Nem véletlenül és nem ok nélkül szólít fel az apostol az önmagunk megpróbálására, amit most úgy kell értenünk, hogy magunkkal, a bennünket megkönyékező kísértéseinkkel, szellemi ellenségünkkel és a halála farkaszemet nézve és megküzdve fogadjuk magunkhoz Jézust, a megtört kenyér és a velünk közölt pohár színeiben. Amiképpen egykor Mária szűz teste hordozta az Isten Fia Jézust, a Krisztus akaratából hasonlóképpen hordozza a velünk közölt kenyér és bor ugyanazt a Krisztust. Amiképpen József feleségül vette a Jézussal egy test szűz Máriát és az Isten Fia Jézus megszületése után a szent házasság értelmében is egy test lett az immár kismama feleségével, hasonlóképpen kell magunkhoz fogadnunk Krisztust a hit által, hogy egy test legyünk vele, és már most a testének megszentelt tagjai legyünk.

Végül amiképpen Urunk Jézus ölelte magához a szenvedést és halált okozó keresztet, és a vele együtt járó sírt, nekem is úgy kell magamhoz vennem a kezéből nekem átnyújtott pohárt, mert számomra ez az a halál, amelyen keresztül mennyei Atyám engem is az életbe visz át.

Vajon könnyű cselekedet-e így magunkhoz venni Krisztust, hogy a halálából részesülve Ő a saját életünk szerves részévé legyen mi pedig az ő feltámadott életének legyünk elválaszthatatlan részévé? Urunk Jézus mondta, hogy „*aki eszi az én testemet és issza az én véretem, örök élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon. Mert az én testem bizony étel és az én vérem bizony ital. Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, az énbennem lakozik és én is abban.*” Ján 6:54 – 56. „*Bizony, bizony mondom nektek: Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem isszátok az ő vérét, nincs élet bennetek!*” Ján 6:53.

A hit által a Krisztus Jézus testét enni, a vele való teljes azonosulást jelenti, azt, hogy részesülök a halálából és részesülök az ő feltámadásával megszerzett örök életéből is! Engedelmeskedve hinni Jézusban itt és most azt jelenti, hogy Igéje hallatán, mely örök életnek beszéde, általmegyek, pontosabban átvittem a halálból az életbe. János 5: 24 – 25!

Tehát testvérem, nemcsak Dávidnak kellett farkaszemet néznie a halállal és az örök élet Urával, és nemcsak Józsefnek kellett megküzdnie a Jézussal egy test Mária befogadásával, hanem az Istennel megküzdő Jákob ivadékaiként⁶ nekünk is. (Zsolt 22: 24) Ezt jelenti az önmagunk megpróbálása, hogy akarom-e és vállalom-e ezt a Krisztussal való együtt megküzdést és meghalást, hogy vele együtt menjek át a halálból az életbe, vagy, mint az áruló Júdásnak ez a szertartás puszta esztétikai látszat, a hitetlenség álnok álcája lesz, tudni illik a megtört kenyér evése és a pohár ivása?

Lásd meg, ismerd meg és nézz farkaszemet a benned levő júdási hitetlennel, és a mögötte elrejtőző Sátánnal, ahogy ezt egykor Dávid tette a medvével és az oroszlánnal, vagy a hatalmas és istentelen Góliáttal és Krisztus Jézussal együtt mond ki felette az ítéletet, hogy meg kell halnia, hogy Krisztus által te élhess, mint az Isten új teremtménye.

A benned lévő hitetlent leterítő fegyver, a hitből való igazság mindennél közelebb van hozzád, nem a te kezervedben van, hanem annál is közelebb! „*Ne mondd tehát a te szívedben: Kicsoda megy föl a mennybe? (azaz, hogy Krisztust aláhozza;) Avagy: Kicsoda száll le a mélységbe?*

---

⁶ Ivadék, magzat héberül: זָרַע (zera) 1) vetés, vetemény 2) mag, magvetés (mezőgazdasági vagy utódnemzés értelemben) 3) utód, leszármazott, sarj 4) átvitt értelemben: származás, törzs, család (pl. királyi mag)

(azaz, hogy Krisztust a halálból felhozza.) De mit mond? Közel hozzád a beszéd, a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta őt a halálból, megtartatol, azaz üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.” Róm 10:6 – 10. Pörgesd hát ki az Isten Fia Jézus Krisztust megvalló hitednek parittyáját és terítsd le az Isten kövével, a hitből való igazsággal a téged kárhoztató ellenségedet, igen, a halálnak abban a közelségében, amelyben Isten helyezett el bennünket itt és most, az utolsó idők utolsó napjaiban! Mond te is ebben a harcban, hogy hiszek Uram, légy segítségül nekem a hitetlenségemben; mond azt, hogy nem félek, légy segítségemre az én rettegéseimben! Önmagadat így megpróbálva egyél abból a kenyérből és igyál abból a pohárból, vagyis félelmeidet a lelkeddel együtt az Atya Isten kezébe téve fogadd magadhoz Krisztust! Ámen.